

התפילין

סח לי רבי חיים נחמן ביאליק כים. נשתיירו כל האורחים לשובת עליו השלום ששמע מפי מגידי אמת ששמעו איש מפי איש מפי הרב מאפי טא זכרונו לברכה שמוזג יהודי היה דר בכפר והיתה פתו מצויה לעוברי דרכים ולא היה מעלה מהם שכר. ומנהג גדול היה לו, בא אורה אצל לו מקדם אותו בזוג תפילין, כדי שלא יהא מצטער לחפש בתרמילו ולהשהות את תפילתו, אלא תפילין מוכנות לפי ניו ומתפלל ואוכל, ולא עוד אלא שעמד וקנה כמה זוגות של תפילין והניחן בחבית גדולה והעמידה בפתח האכסניא בין שאר החביות וכל הבא ונכנס נוטל זוג תפילין, מתפלל ואוכל. ועל דבר זה שיבחוהו למוזג למעלה ולמטה.

פעם אחת נזדמנו לו אורחים הרבה ואותו היום ערב שבת היה ויום הששי הקצר היה וגשמים ושלגים הרבה ירדו בערבוביא ונשתבשו הדרכים

אצלו. עשתה להם בעלת הבית סעודה גדולה, כדי שיענגו את השבת במאד כל ובמשתי וכדי שלא יהיו מצטערים שנתרחקו מבני ביתם. אף היא עשתה להם קינוח סעודה. והואיל ואותו היום מעונן היה ואותה אשה עיניה כהות, מפני שעמדה רוב ימיה אצל התנור והכירים לבשל ולאפות בשביל האורחים המרובים טעתה בחביות. ביקשה להעלות שזיפים והעלתה תפילין. נטלה את התפילין וחלטתן ברות חין והוסיפה עליהן צוקר ומיני בשמים ובישלתן יפה יפה ונתנתן לפני האורחים קינוח סעודה. אכלו ונהנו ושיבחו את בעלת הבית ואמרו מימים לא אכלנו תכשיל נאה כזה.

ואף בשמים מצאו קורת רוח מאד. תו קינוח סעודה והוסיפו למוזג ולהאשתו טובה על טובה.

שיי ענגון